

sen i § 225 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til kønslig omgængelse med en person af samme køn.

Justitsministeriet er også enig med rigsadvokaten i, at der i incestsager bør være sidestilling mellem samleje og anden kønslig omgængelse end samleje.

Derved bringes straffelovens bestemmelse om incest også på dette punkt i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 216-223 om forbrydelser mod kønssædeligheden, der i medfør af bestemmelsen i § 224 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til anden kønslig omgængelse end samleje.

Det foreslås derfor at ændre straffelovens § 210, stk. 3, således at anden kønslig omgængelse end samleje sidestilles med samleje i strafmæssig henseende, og således at bestemmelsen også omfatter kønslig omgængelse med en person af samme køn.

Justitsministeriet er opmærksom på, at denne sidstnævnte ændring – i modsætning til bestemmelsen i § 223 om forhold til et adoptivbarn, stedbarn eller plejebarn – også omfatter incestforhold, der begås, efter at barnet er fyldt 18 år.

Det kan i den forbindelse anføres, at behovet for at beskytte et barn, der er fyldt 18 år, mod seksuelt forhold til forældrene er mindre, end når barnet er under 18 år. På den anden side er sådanne forhold i dag strafbare for forældre, når der er tale om et barn, der ikke er af samme køn. Justitsministeriet har bl.a. på den baggrund fundet, at den foreslåede ændring af § 210 om incest ikke bør begrænses til børn, der ikke er fyldt 18 år.

Justitsministeriet er endvidere enig med rigsadvokaten i, at det bør sikres, at der i sager vedrørende adoptivbørn, stedbørn og plejebørn ikke sker forældelse på et så tidligt tidspunkt, at forhold begået mellem barnets fyldte 15. og 18. år ikke kan straffes eller tages i betragtning ved straffastsættelsen.

Det foreslås derfor, at straffelovens § 93 ændres, således at samleje eller anden kønslig omgængelse med et adoptivbarn, stedbarn eller plejebarn i alderen 15-18 år – ligesom det er tilfældet med bl.a. incestsager – undergives en 10-årig forældelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at Justitsministeriet har overvejet, om problemerne med hensyn til forældelse i disse sager i stedet burde løses ved en forhøjelse af strafferammen i § 223, der er 4 år, til 6 år. En sådan ændring ville medføre en 10-årig forældelsesfrist.

Justitsministeriet har imidlertid ikke ment nu at burde foreslå en sådan ændring. Det skyldes bl.a., at § 223, stk. 1, kun anvendes som eneste straffebestemmelse i de tilfælde, hvor barnet er fyldt 15 år. Er barnet yngre, anvendes bestemmelsen i straffelovens § 222, der har strafferammer på 6 og 10 år. En forhø-

jelse af strafferammen for forhold mellem 15-18 årige og stedforældre eller adoptivforældre, vil således kunne medføre højere straffe i disse sager. Det kan i den forbindelse nævnes, at Straffelovrådet i betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse har foreslået, at strafmaksimum i § 223, stk. 1, nedsættes til 2 år, jf. betænkningen side 174.

Justitsministeriet er opmærksom på, at straffelovens regler om seksuelle forhold til på den ene side beslægtede og på den anden side adoptivbørn, stedbørn og plejebørn har et forskelligt indhold både med hensyn til strafferamme og med hensyn til det straffbare område. Justitsministeriet vil overveje, om der er anledning til at tage dette spørgsmål op på et senere tidspunkt.

Om de foreslåede ændringer henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, og bemærkningerne til disse bestemmelser.

5.4. Initiativer vedrørende politiets behandling af sager om seksuelle overgreb mod børn

I tilknytning til de ovennævnte forslag om ændring af straffelovens bestemmelse om incest kan det oplyses, at en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for politiet og anklagemyndigheden med deltagelse af en speciallæge i børnesygdomme i maj 1995 afgav en beretning om videoafhøring af børn.

Arbejdsgruppen anbefalede bl.a., at der oprettes efteruddannelseskurser for ansatte i kriminalpolitiet med henblik på bevissikring, herunder afhøring, i sager om seksuelle overgreb på børn. Sådanne efteruddannelseskurser er nu blevet oprettet, og der er foreløbig udbudt tre kurser.

Arbejdsgruppen anbefalede også, at der etableres tidssvarende *videoafhøringslokaler* i hver region samt i København. Også dette forslag er ved at blive gennemført, idet der nu er etableret – eller i forbindelse med ombygninger planlagt etableret – sådanne lokaler i stort set alle regioner.

Endvidere foreslog arbejdsgruppen, at der fastsættes klare regler i *retsplejeloven om dokumentation af videooptagelser* under domsforhandlingen. Arbejdsgruppen henviser til, at der i sager om muligt seksuelt overgreb mod børn kun bør ske én afhøring af barnet, og at afhøringen bør foretages hurtigt i forløbet, bl.a. for at skåne barnet for afhøring på et senere tidspunkt, hvor en behandling af barnet ofte vil være begyndt.

Over for hensynet til barnet står imidlertid sigtendes berettigede krav på at få mulighed for at øve et effektivt forsvar mod eventuelle uberettigede anklager. Retsplejelovens udgangspunkt er derfor, at vidneforklaringer skal afgives umiddelbart for den dømmende ret i forbindelse med domsforhandlin-